Numai cel care vede tot întunericul, știe asta

On Ianuarie 21, 2013

Du o luptă dreaptă pentru a atinge excelența, fără să te afunzi în întunericul adânc al deșertăciunii.

Laura Quinn din filmul "Flawless (2007)" este o femeie capabilă, aptă, competentă, cu o moralitate ireproșabilă. Dar un giuvaier inestimabil, sau o simplă marionetă a sistemului? Din exterior o putem privi ca pe un om capabil să biruiască lumea printr-o disciplină și productivitate a muncii, drept un lider care știe să jongleze cu legea, dar din interior ea se manifestă cu totul diferit, ca o trestie firavă în vânt, ca o persoană pentru care sufletul se simte ostenit de experiența singurătății și lipsa de afecțiune.

O sumă de gânduri transformate în vise fictive, o sumă de reproșuri, frământări chinuitoare apasă mereu asupra acestui suflet călăuzit de sfânta lege a fair-play-ului, în toate formele lui. Tot ce era îngăduit în limitele rigide ale acestui cinstit joc – al bărbaților, în care femeilor nu li se dădea niciodată șansa să domine, se scufunda tot mai mult.

Căci femeia aceasta puternică, cu aspirații înalte, totuși gingașă în sufletul ei, care și-a subordonat toată viața personală în favoarea perfecționării profesionale, nu este promovată pe o funcție superioară în conducerea companiei la care lucra.

Acest lucru o descumpănește. Dar, ca o împăcare de scurtă durată cu realitatea, ca o stea care se aprinde, ca să dispară o clipă mai târziu, ea își spune permanent, își autoconvinge Ego-ul, își forțează tot mai mult ambiția, nejustificat de insistentă: *" Voi munci mai mult și mai bine și voi ajunge acolo unde visez ! Voi ajunge cu orice preț, cu orice fel de compromis ! "*

Leadership: Poți să evaluezi cu luciditate evenimentele din zona ta de viață (cea mai lovită de schimbări) și să-l alegi pe acela la care ai dori să participi cu drag, fără să iei în primire efectul de bumerang al unei decizii neprevăzute?

Dar, timpul trece, și nu în folosul ei. Făcându-și bilanțul, toți acei ani de trudă și privațiuni în viața personală, Laura constată, despicând în două puntea dintre trecut și prezent, că nu a ajuns la statutul social și material dorit, în ciuda moralității ei, în ciuda eforturilor sale titanice.

Citându-l pe scriitorul francez, Victor Hugo, am putea spune despre Laura același lucru pe care el îl spunea despre eroina sa, Fantine, una din victimele societății din romanul " *Mizerabilii* ":

"Viața și ordinea socială i-au spus ultimul lor cuvânt. I s-a întâmplat tot ce putea să i se întâmple. A simțit, a îndurat, a suferit, a pierdut și a plâns totul. E resemnată și resemnarea ei seamănă cu nepăsarea, așa cum moartea seamănă cu somnul. Nu se mai ferește de nimic, nu se mai teme de nimic. Abată-se asupra ei toți norii și treacă peste ea tot oceanul ! Ce-i mai pasă ! E ca un burete îmbibat ! "

Laura abandonează calea dreaptă și cinstită în momentul în care realizează că vârsta și statutul de femeie nu-i va fi niciodată un aliat. Oricât de mult ar munci și oricât de competentă ar deveni, în cele din urmă va fi obligată să părăsească compania fără a avea vreun beneficiu deosebit. Vai ! Ce înseamnă asta? Încotro se îndreaptă acest suflet năpăstuit? De ce este astfel?

Leadership: Cum te evaluezi într-o situație de impas: drept un cost relativ al erorii de predicție sau drept un element de perspectivă ce urmează să fie scos de pe locația lui permanentă?

Aliindu-se cu domnul Hobbs, un bătrân mânat de aceleași ambiții și de același sentiment de năpăstuit al sorții, Laura participă la furtul unor diamante. Lumea clădită de ea cu atâta trudă, se prăbușește. Suportă consecințele nesăbuinței ei.

Așa cum Fantine din romanul lui Hugo a sacrificat și a pierdut totul, în afară de imensa dragoste pentru fiica ei Cosette, tot astfel Laura Quinn a riscat și a pierdut totul - slujba, relațiile cu toți prietenii, cu toți colegii ei din companie, și nu i-a mai rămas decât - fapt incredibil, cu adevărat magic – suma de o sută de milioane de lire.

Dar abia de aici începe adevărata poveste. " *Nu am vrut ca să se întâmple așa, dar povara acestor bani pe care mi i-a lăsat domnul Hobbs, m-a trimis într-o altă direcție. Am descoperit lumea, și prin ea m-am descoperit și pe mine.* "

Numai cel care a simțit nefericirea cea mai cumplită e în stare să simtă cea mai mare fericire. Laura a trecut prin întunericul cel mai adânc, și a descoperit lumina cea mai puternică. S-a măritat, a avut copii, cea mai frumoasă viață posibilă, *une longue vie heureuse* . Ea nu se mai evaluează drept un cost rezidual aferent datoriei față de sistemul în care lucrează, ci ca o șansă de eliberare de povara sufletească din trecut.

Dar - lucrul acesta merită subliniat - timp de 40 de ani, a donat absolut toți banii – căci de fapt nu banii au făcut-o fericită, și nici situația socială deosebită pentru care s-a zbătut ani întregi s-o câștige. Toată lupta, tot stresul îndurat pentru a atinge statutul înalt dorit, fuseseră, de fapt, în zadar.

Deșertăciunea este experiența de a te considera învins în fața unei demonstrații de atitudine care nu poate convinge o realitate să se supună împrejurărilor care îți afectează viața.

Ești un giuvaier inestimabil, sau o simplă marionetă a sistemului? Accepți să te afunzi în "întuneric," ducând o luptă deșartă în speranța atingerii excelenței? Îți subordonezi toată viața personală în favoarea perfecționării profesionale în compania în care lucrezi? Această perfecționare continuă este în folosul tău, sau în detrimentul vieții tale personale? Ai fi capabil să te abați de la calea dreaptă și cinstită în momentul în care realizezi că nu poți atinge statutul dorit? Vei putea suporta consecințele nesăbuinței tale?

Modus operandi al fiecăruia dintre noi este determinat de noi înșine și depinde de autoevaluarea corectă a dimensiunilor Eu-lui nostru, cu tot ceea ce cuprinde el (o sumă de calități și defecte, tendințe, dorințe, etc.) dar și de ancorarea în realitatea concretă în permanentă schimbare.

Supraestimarea ca și subestimarea, asumarea unor răspunderi care nu sunt în concordanță cu așteptările, pot avea consecințe nefaste, constituind o pedeapsă meritată pentru "infracțiunile" numite persistență și nesocotință ca și pentru claustrarea în limitele unui orizont restrâns. O combinație stimulatoare, dar instabilă și deseori insuportabilă între durabilitate și erodarea ușoară a propriilor capacități, care nu întotdeauna aduce victoria.

Leadership: Poți să-ți testezi atitudinea față de loviturile destinului într-un joc care pune accentul pe multiplayer sau pe singleplayer, din perspectiva raportării la un profil de personalitate care nu ți se potrivește?

Expertul în materie de leadership, John Maxwell, făcea la un moment dat o precizare: " *Am văzut ce poate face un leadership bun. Poate transforma o organizație și poate avea un impact pozitiv asupra angajaților ei.* "

Înainte să-ți dedici toată viața perfecționării profesionale în cadrul organizației din care faci parte, fii prudent și nu da frâu liber impulsului de a transcende spre o treaptă superioară. Analizează pe îndelete toate posibilitățile de avansare. Cine sunt aceia care au șansele cele mai mari de avansare? Numai o categorie de indivizi, din care tu faci parte sau nu?

O companie cu un leadership defectuos poate fi periculos pentru viața ta personală. Leadershipul organizației din care faci parte, practică un joc care pune accentul pe multiplayer sau pe singleplayer? Accepți să faci parte dintr-un joc la nivel înalt, care poate face din tine un robot? Un joc în care nu ți se oferă niciodată șansa de a câștiga?

Leadershipul este un joc cu o miză foarte mare, pe care tu, ca și angajat – aspirant spre un statut mai înalt, poți să contezi, dar la fel de bine poți să fii prins în capcana lui. Ai grijă în ce organizație vrei să avansezi, căci s-ar putea să te trezești din start un pierzător. Nu încerca să lupți de unul singur împotriva unui sistem de tip " *circuit închis* ". Eforturile tale de perfecționare se pot dovedi a fi deșarte, iar tu însuți poți ajunge o deșertăciune.

Un profil de personalitate care nu ți se potrivește are ca și corespondent efectul de bumerang al intervenției tale la salvarea unei vieți care nu este neapărat armonioasă, ci balansată de forțe colective care îți reorientează parcursul într-o manieră imprevizibilă.

Ai grijă ce-ți dorești, fiindcă se poate îndeplini – dar numai dacă cineva îți confirmă și amplifică așteptările.

Laura Quinn este întruchiparea puterii tinerești, dar și a profesionalismului dus până la extrem, până la epuizare. În timp ce domnul Hobbs este "surpriza", manifestarea vizibilă a izbăvirii, îngerul care întârzie să apară dar întotdeauna se ivește la momentul cel mai neașteptat - acel ceva magic care se infiltrează în viața ta, schimbându-ți orizonturile și materializându-se în fericirea cea mult râvnită.

Până când vei rezista să fii Laura Quinn? Crezi că-l vei întâlni pe domnul Hobbs?

Iată deci, încă o dată, că îndrăzneala de a face un upgrade la propria identitate și la realitate, în cazul nostru, se concretizează prin schimbarea mentalității și a viziunii asupra propriei vieții. Răsplata nu este doar un splendid diamant - etalonul puterii noastre de a alege, ci un act rațional de angajare - existențial, marcat de responsabilitatea noastră pentru forma concretă de configurare a viitorului dorit.

Un multiplayer este de fapt un singleplayer care operează concomitent în mai multe direcții de evoluție, cazul acelui tip de personalitate care își folosește viața exterioară drept scut în interacțiunea cu lumea interioară.

Numai cel care vede tot întunericul, știe asta marchează constituirea unui nou traseu de evoluție care schimbă destinul omului de la o extremă nefericită la o stare fericită de construcție corectă a echilibrului interior, fără de care viața nu poate prinde aripi.

Viața îți întinde multe capcane și trebuie să lupți pentru a obține ceea ce îți dorești enorm. Dar trebuie să duci o luptă dreaptă pentru a atinge excelența, fără să te afunzi în întunericul adânc al deșertăciunii.

Source: https://neculaifantanaru.com/numai-cel-care-vede-tot-intunericul-stie-asta.html